

בש"פ 2463/16 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 2463/16

כבוד השופט ח' מלצר
מדינת ישראל

לפני:
המבקשת:

נ ג ד

פלוני

המשיב:

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין
הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: ג' בניסן, התשע"ו (11.04.2016)

בשם המבקשת: עו"ד עדי שגב

בשם המשיב: עו"ד עדאל דאבח

החלטה

1. לפני בקשה ראשונה להארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), החל מתאריך 08.04.2016, או עד למתן פסק דין ב-תפ"ח 14959-07-15 בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם.

להלן אביא הנתונים העיקריים הצריכים לעניין.

כתב האישום

עמוד 1

1. בתאריך 08.07.2015 הוגש כנגד המשיב כתב אישום שמייחס לו את העבירות הבאות: עבירות מין במשפחה (מעשי סדום) (עבירות לפי סעיפים 351(א) + 347(ב) + 345(ב)(1) + 345(א)(1) + 345(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) (ריבוי עבירות)), ועבירות מין במשפחה (מעשים מגונים) (עבירות לפי סעיפים 351(ג)(2) + 348(ב) + 345(ב)(1) + 345(א)(1) + 345(א)(4) לחוק העונשין (ריבוי עבירות)).
  2. המתלוננת, ילדת 2003, היא בתו של המשיב. על פי הנטען בכתב האישום, במשך תקופה של כשנתיים, מאז היתה המתלוננת בכיתה ד', ועד לתאריך 20.06.2015 - המשיב נהג, בתדירות גבוהה, ולפעמים אף מספר פעמים ביום, לבצע במתלוננת מעשים מגונים, לשם גירוי וסיפוקו המיני, ובמספר מקרים - המשיב ביצע במתלוננת מעשי סדום.
  3. כתב האישום מפרט שורה של מקרים, בהם, בין היתר, המשיב השכיב את המתלוננת עליו והניע את גופו מעלה ומטה, תוך שהוא משפשף את איבר מינו באיבר מינה, עד אשר הגיע לסיפוק מיני. כן מתואר כי בחלק מן המקרים, בעודו מבצע את המעשים האמורים, המשיב עיסה את החזה של המתלוננת, לעיתים בחזקה עד גרימת כאב, ליטף את גופה, נגע ולחץ על איבר מינה, ומישש את ישבנה. בנוסף, מתוארים מקרים בהם החדיר המשיב את איבר מינו לפי הטבעת של המתלוננת, תוך שהוא גורם לה כאב.
  - כן מצוין, כי במספר מקרים המשיב נהג להורות למתלוננת לאחוז באיבר מינו ולהזיז את ידיה מעלה ומטה, עד אשר הגיע לסיפוק מיני. בנוסף, מתוארים מקרים בהם המשיב נכנס לחדר המקלחת בעת שהמתלוננת התקלחה - התפשט, נצמד אל המתלוננת מאחור, ושפשף את איבר מינו בישבנה עד אשר הגיע לסיפוק מיני. עוד מתואר, מקרה בו המשיב ביקש מהמתלוננת לבצע בו מין אורלי, אולם המתלוננת סירבה. במקרה אחר, כך נטען, המשיב החדיר את אצבעו לפי הטבעת של המתלוננת.
  4. עוד עולה מכתב האישום, כי בכל פעם שהמשיב סיים לבצע את זממו במתלוננת, הוא נהג לאיים עליה לבל תספר על מעשיו, פן הוא ימות, לדבריו.
- הליכי המעצר
5. בד בבד עם הגשת כתב האישום, המבקשת הגישה לבית המשפט המחוזי הנכבד בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. במסגרת זו המבקשת טענה לראיות לכאורה, הכוללות, בין היתר, את עדויותיהן של אמה ואחותה הקטנה של המתלוננת, והודעות של דודה, דודתה וסבתה של המתלוננת, אשר התלוננו במשטרה על המעשים שיוחסו למשיב. עוד נטען בבקשה, כי כנגד המשיב קמה עילת מעצר סטטוטורית לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק המעצרים, נוכח העבירות בהן הוא מואשם. כן נטען, כי קיים חשש ממשי לשיבוש הליכי משפט, זאת, בין היתר, בשל העובדה כי מרבית עדי התביעה בתיק הינם בני משפחתו של המשיב.
  6. בדיון שהתקיים בתאריך 08.07.2015 בפני בית המשפט המחוזי הנכבד - בא-כוח המשיב ביקש דחייה לצורך לימוד חומר החקירה, ובית המשפט המחוזי הנכבד נעתר לבקשה ודחה את הדיון לתאריך 19.07.2015, תוך שהורה על הארכת מעצרו של המשיב עד להחלטה אחרת.

7. בדיון שהתקיים בתאריך 19.07.2015, ב"כ המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה ולעילת מעצר, אך ציין כי אין בידיו את כל חומרי החקירה. ב"כ המשיב הסכים איפוא למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו, תוך שביקש לשמור למשיב את הזכות להעלות בהמשך טענות באשר לאפשרות שחרורו לחלופת מעצר. לנוכח האמור, בית המשפט המחוזי הנכבד הורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.

הדיון בתיק העיקרי

בתאריך 20.07.2015, נערכה ישיבת ההקראה בעניינו של המשיב. ב"כ המשיב מהסניגוריה הציבורית טען כי לא יוכל להשיב לכתב האישום עד אשר יועברו לו הקלטות המתעדות את חקירת הילדים שנערכה למתלוננת, בהן יוכל לצפות ביחד עם המשיב. ב"כ המבקשת התנגדה להעברת הקלטות, תוך שציינה כי ב"כ המשיב מוזמן לצפות בהן במשרדי הפרקליטות. בית המשפט המחוזי הנכבד קבע כי ב"כ המשיב יצפה תחילה בקלטות במשרדי הפרקליטות, ויבחן האם יש צורך כי המשיב יצפה בהן יחד עמו. עוד נקבע כי ככל שתהיינה בקשות להעתקת הקלטות בהמשך, ינסה ב"כ המשיב לצמצמן רק לאותם חלקים רלבנטיים לטענתו, ואם לא תתקבל הסכמת המבקשת, הוא יוכל להגיש בקשה לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982. בית המשפט המחוזי הנכבד קבע ישיבה נוספת לתאריך 07.10.2015.

8. לדיון שנערך בתאריך 07.10.2015, התייצב בא-כוחו החדש של המשיב, אשר נשכר על-ידו באופן פרטי, ומשכך הסניגוריה הציבורית שוחררה מייצוגו. ב"כ המשיב מסר תשובה לכתב האישום, ובמסגרת זו טען כי מרשו כופר בכתב האישום, וביקש דחייה של הדיון לצורך לימוד חומרי החקירה. בית המשפט המחוזי הנכבד נעתר לבקשה, והתיק נקבע לתזכורת לתאריך 08.12.2015. כן נקבעו שלושה מועדי הוכחות נוספים לתאריכים 22.12.2015, 29.12.2015, ו-06.01.2016.

9. בדיון התזכורת מתאריך 08.12.2015, ב"כ המשיב טען כי ישנה התפתחות דרמטית בתיק נוכח חזרתה של המתלוננת מן התלונה שהגישה במשטרה. בעקבות ההתפתחות המוזכרת – המבקשת ביקשה לתקן את כתב האישום, על דרך הוספתן של שתי עובדות סוציאליות, אשר נחקרו לאחר הגשת כתב האישום. בית המשפט המחוזי הנכבד נעתר לבקשת התיקון וקבע כי "ככל האפשר, תתחיל שמיעת הראיות עם חוקרת הילדים והמתלוננת".

10. בתאריך 22.12.2015, התקיימה ישיבת ההוכחות הראשונה, במהלכה העידו שתי עדות תביעה, וביניהן חוקרת הילדים, אשר אסרה על העדת המתלוננת. ב"כ המשיב ביקש שלא לחוקרה בחקירה נגדית בשלב זה, כיוון שרצה להתייעץ עם עד מומחה מטעמו טרם החקירה, ובית המשפט המחוזי הנכבד נעתר לבקשתו.

11. בתאריך 29.12.2015, התקיימה ישיבת הוכחות שנייה, במהלכה העידו ארבעה עדי תביעה.

12. בתאריך 06.01.2015, התקיימה ישיבת הוכחות שלישית, במהלכה העידו חמישה עדי תביעה. בתום הדיון נקבעו שני מועדי הוכחות נוספים לתאריכים: 27.01.2016, ו-25.02.2016.

13. בתאריך 27.01.2016, התקיימה ישיבת הוכחות רביעית, במהלכה העיד עד מומחה מטעם התביעה. לישיבה האמורה התייצבה חוקרת הילדים להמשך חקירה נגדית, אולם ב"כ המשיב ביקש לדחות את חקירתה, כיוון שלא נערך אליה כראוי, וזאת נוכח קשיים שהתעוררו בנושא ייצוגו של המשיב.

14. מפאת מחלה, נבצר מחוקרת הילדים להתייצב לישיבת ההוכחות שהתקיימה בתאריך 25.02.2016. בשים לב לכך שמדובר בעדת תביעה אחרונה, אך מהותית, ב"כ המבקשת ביקשה להמתין בשמיעת עדי ההגנה, עד אשר תישמע עדותה של חוקרת הילדים, שכן בעקבות העדות האמורה – המשיב עשוי לבקש לחקור את המתלוננת. לנוכח האמור, נקבע מועד נוסף לחקירתה של חוקרת הילדים לתאריך 30.03.2016.

הבקשה להארכת מעצרו של המשיב וטענות הצדדים בדיון

15. לטענת המבקשת, המעשים המיוחסים למשיב, ונסיבות ביצועם, כפי שהם נלמדים מכתב האישום, מלמדים על מסוכנותו הגבוהה. המבקשת מטעימה, כי מתעורר גם חשש מובנה לשיבוש הליכי משפט מצד המשיב, בשים לב לכך שיתכן ויוחלט לזמן את המתלוננת לעדות. עוד נטען, כי בתקופת הארכת המעצר המבוקשת צפויה לחול התקדמות משמעותית בתיק, ועל כן יש להורות על המשך מעצרו של המשיב.

16. זה המקום לציין כי הדיון המהותי בהארכת המעצר נדחה פעם אחת מאחר ובא-כוח המשיב לא התייצב לדיון שנקבע. בדיון הנדחה – בא-כוח המשיב הלן על התנהלותה של המבקשת, אשר, לטענתו, גרמה לעיכוב שחל בדיונים בתיק העיקרי. משכך, נטען כי באיזון בין הפגיעה בזכותו החוקתית של הנאשם לחירות, לבין האינטרס הציבורי של שמירה על שלום הציבור ובטחונו – הכף נוטה לעבר שחרורו של המשיב לחלופת מעצר.

דיון והכרעה

17. לאחר עיון בבקשה ובחומר שצורף אליה ושמיעת טיעוני באי-כוח הצדדים, הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים נוספים – להתקבל. הנימוקים לקביעתי יובאו בקצרה להלן.

18. סעיף 62 לחוק המעצרים מקנה לבית משפט זה את הסמכות להאריך את מעצרו של נאשם מעבר לתשעה חודשים, ככל שמשפטו טרם הסתיים בתוך תקופה זו. הלכה היא כי במסגרתו של הליך להארכת המעצר, יש לאזן בין זכותו של הנאשם לחירות – לאור חזקת החפות העומדת לו, לבין האינטרס להבטחת שלום הציבור ובטחונו, ולהגנה על תקינותו של ההליך המשפטי (ראו: בש"פ 6581/14 מדינת ישראל נ' מונדר (02.11.2014); בש"פ 2848/15 מדינת ישראל נ' זונשוילי (26.01.2015); בש"פ מדינת ישראל נ' מונה (07.05.2015) (להלן: עניין מונה)).

19. לצורך עריכתו של איזון זה – יש ליתן את הדעת למספר שיקולים, וביניהם: מידת המסוכנות הנשקפת מהנאשם, כפי שזו נלמדת מהעבירות שבכתב האישום ונסיבות ביצוען; עברו הפלילי; גילו של הנאשם; וכן, את מידת החשש מפני

האפשרות לשיבוש הליכי המשפט, או להימלטותו של הנאשם מן הדין. מנגד, יש להתחשב בעוצמת הפגיעה בחירותו של הנאשם – המושפעת ממשיך התקופה בה הוא מצוי במעצר, ומקצב התקדמות ההליכים המשפטיים בעניינו. בהקשר זה נקבע, כי ככל שההליכים המשפטיים בעניינו של נאשם המצוי במעצר מתמשכים, כך נעה המטוטלת, על דרך הכלל, לכיוון שחרורו לחלופת מעצר. יחד עם זאת, יש לשקול כל מקרה לגופו, ולבחון את הנסיבות והגורמים שהובילו להתמשכותו של ההליך המשפטי, תוך התייחסות למועד בו צפוי ההליך להסתיים, וכן לתרומתו של הנאשם להתמשכות ההליכים (ראו: בש"פ 7876/12 מדינת ישראל נ' רוני (29.11.2012); בש"פ 2105/14 מדינת ישראל נ' אגדה (01.04.2014); עניימונה).

20. בענייננו, העבירות המיוחסות למשיב בכתב האישום, מלמדות על מסוכנות רבה, והן מקימות עילת מסוכנות סטטוטורית לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק המעצרים. נסיבות ביצוען של העבירות, חמורות אף הן, ומעידות על רמת מסוכנות שאין להקל בה ראש. המדובר בעבירות מין, שעל פי הנתען – המשיב ביצע בבתו הקטינה, מאז היתה בכיתה ד'. המעשים בוצעו לפי הנתען בתדירות גבוהה מאוד, במשך תקופה ארוכה של כשנתיים, ותוך שהמשיב מאיים על המתלוננת לבל תחשוף את מעשיו.

21. מן העבר השני, יש לשקול את התמשכות ההליכים במשפטו של המשיב. במקרה דנן, חלפו למעלה מתשעה חודשים מאז מעצרו של המשיב, ואשר לקצב התקדמות הדיונים בתיק העיקרי, מסתבר כי עד כה נערכו ארבע ישיבות, שבמהלכן נשמעו 12 עדי תביעה. עם זאת לפי הערכת המבקשת – פרשת הראיות מטעם התביעה בתיק זה עתידה לבוא לכלל סיום, וזאת עוד בתוך תקופת ההארכה הנוכחית.

22. לאחר שנתתי דעתי לטענות באי-כוח הצדדים, ובחנתי את מכלול השיקולים הצריכים לעניין, הגעתי למסקנה כי טרם הגיעה העת להורות על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר בנקודת זמן זו. כאמור, ענייננו באישום חמור ביותר, המעיד על רמת מסוכנות גבוהה, ולא מצאתי בטענות המשיב הצדקה להורות על שחרורו ממעצר, לעת הזו.

23. אשר על כן – דין הבקשה להתקבל. מעצרו של המשיב מוארך בזאת בתשעים ימים נוספים, שיימנו החל מתאריך 08.04.2016, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 14959-07-15 בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם.

ניתנה היום, י' באייר התשע"ו (18.5.2016).

ש ו פ ט